

## πεπονόφλουδα

**πεπονόφλουδα, η**, ουσ. [<πεπόνι + φλούδα], η φλούδα του πεπονιού·

- πατώ την πεπονόφλουδα, πέφτω θύμα απάτης, ξεγελιέμαι: «από καιρό τον γυρόφερνε ένας απατεώνας για να κάνουν μαζί μια δουλειά, κι επειδή δε γνώριζε το ποιόν του, πάτησε την πεπονόφλουδα». Από την εικόνα του ατόμου που πατάει στο δρόμο μια πεπονόφλουδα και πέφτει κάτω. (Εβραϊκό τραγούδι: μη σκοτώσεις τον αδελφό μου, μην πατήσεις την πεπονόφλουδα, θα σε βάλω φυλακή, θα σου ρίξω και ποινή)·

- του πετώ την πεπονόφλουδα, βλ. συνηθέστ. του ρίχνω την πεπονόφλουδα·

- του ρίχνω την πεπονόφλουδα, προσπαθώ να τον εξαπατήσω, να τον ξεγελάσω πληροφορώντας τον για κάτι λάθος ή δελεάζοντάς τον με κάτι: «επειδή δεν τον χώνευε, του 'ριξε την πεπονόφλουδα πως, και αν αργήσει το πρωί στη δουλειά, δεν έχει να τον ελέγξει κανένας, κι ο βλάκας τον πίστεψε και την πάτησε || ήθελε να πάρει δάνειο και πήγε στο διευθυντή της τράπεζας με την αδερφή του. -Α, ώστε του 'ριξε την πεπονόφλουδα!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας